

Neka ostane zapisano, che sega sme mlado semejstvo bez deca. Neka ostanat zapisani i adresite na davanite pod naem stai i tova, che svivahme pyrvite si ljubovni gnezda pod chuzhdi pokrivi, v stranichni stai, zadrysteni s ovehtjala, nepotrebn pokyshtnina. Tova e bivsha, veche izostavena scenografija na nechij sysipan zhivot, kojato voni na neuspeh i nishteta. Tova sa garderobi ot imitacija na orehovo dyrvo, chijato vytreshnost smyrdi na naftalin i bjal prah protiv paraziti. V tjahnata akustika kato obeseni duhove prizrachno se klatjat i blyskat edna v druga zakachalki. Na dynoto na chekmedzhetata sa zalepnali stari, poluizbledneli vestnici, v yglite – tyrkulnali se tabletki, izostaveni dripi, kalyp za obuvki. Poveche ot vsichko mrazim ogromnata kuhnenska masa s nabybnal furnir, tropnata po sredata na stajata taka, che da ja zaobikaljame postojanno kato domashno bozhestvo. Ne mozhem nishto da napravim, za da se otyrvem ot neja. Ne ni pozvoljavat da ja iznesem njakyde navyn, v antreto ili na tavana. Prez noshtta tova kryglo chudovishte se prevryshta, pod kósata svetlina, kojato pronikva prez prozoreca, v gigantsko prespapie za pisma, v nabrazdena povyrhnost na furnirno ezero. V tezi stai pochti ne dishame, v tjah ne se dvizhim drugojache, osven na prysti, v neprestanno vslushvane v tropashti se vrati, v nechija astmaticzna kashlica, v sgmoljasvaneto na vodata v klozeta, v skyrceaneto na razsyhnalija se parket... Pritaeni, vadim zakljuchenija ot vsichki tezi shumove: razpoznavame cjalata gama ot nastroenija na nashite naemodateli – ot syskavija im sledobeden syn i blagoslovenata tishina, kogato ne sa si u doma, do karanicite i grymoglasnite pijanski semejni tyrzhestva, kogato gostite im zalitat v koridora pred nashata staja, za da napipat kljucha za lampata na banjata. Ponjakoga nahyltvat i v nashata staja, kojato, za da ne pomisljat hazjaite ni, che im njamame doverie,

nikoga ne zakljuchvame, makar che zabeljazvame njakoj da krade poslednija Lolin parfjum.

- Dyrzhali ste mladi? – provikva se grymoglasno njakakyyv pijan gost kym hazjaina ni, vryshtajki se v kuhnjata. – Ne znaeh, che dyrzhite mladi, ta predi malko vljazoh pri tjah!

Tova "dyrzhali ste mladi?" e izgovoreno, sjakash se chudi, che njakoj v centyra na grada DYZHZHI kokoshki ili tele za klane. Znachi sega nie sme dve mladi zhiivotni. Chesto slushame edna svoeobrazna drama; tova e izigrana prepirnja mezhdu hazjaina i hazjajkata, ochevidno prednaznachena za nas. Kakvo struvali parite, koito poluchavali ot nas za naem? Nishto! Mizerija! Podhvyrlyat ni, che prekaleno sme se zastojavali v stajata, dokato drugite naemodateli imali mnogo poveche kysmet sys svoite mladi, koito samo prespivali i oshte rano sutrinta zaminavat na rabota...

– Ne ti li se struva, che e bremenna? – pita hazjainyt.

– Samo tova ni ostavashe! – otgovarja tja. – Tuka njama da tyrpim nikakvi dechurliga!

Davat primeri, v koito se pojavjavat neblagodarni mladi semejstva, koito, sled kato im se rodi dete, ne zhelajat da napusnat kvartirata, ta sobstvenicite trjabvalo da vikat dori milicija da gi izhvyrli ili si razreshavali celija sluchaj s bradvata. Te izbirat poslednoto sredstvo i se nagovarjat kak da go izpolzvat. Hazjainyt napomnja, che ima pishtov. Vyzbudeni ot vsichki kombinacii, koito im napirat v glavite, podgreti ot piene i skuka, zapochvat da se obvinjavat edin drug za greshkata, che sa ni vzeli na kvartira. I vypreki knigite na masata (Stendal, Chehov, Kafka, Ficdzherald, Uulf. Heminguej, Ekzjuperi, Selindzhyr...), koito postojanno ni napomnjat, che njakyde syshtestvuva i drug svjat, kym kojto mozhe bi prinadlezhim, i vypreki cvetnite plakati na Er Frans, koito kradeshkom otlepvahme posred nosht ot stobori i koloni za objavi i lepjahme

po stenite, za da zakriem oformilite se s leonardovsko vyobrazhenie petna ot vlaga i plesen (na tezi afishi grejat zlatnite kubeta na Sveti Vasilij Blazheni, indijski hramove se oglezhdad vyv voda; teche blestjashkata avtomobilna reka po "Shanz-Elize"); vsyshtnost naiven opit chrez stenata da ofejkame ot ezhednevna mizerija, v kojato nespravedljivo sme popadnali, znachi vypreki тази bednjashka inscenirovka, kojato pljus njakolko konski kestena s chudno lyskava obvivka i buket topchiderski cherveni lista v prazen burkan ot konfitjur, trjabva da preobrazi byrlogata za naemateli v romantichno gnezdo na dvama, koito poznavat shifrite na tajnata romantichna krasota – a vsichko tova e mnogomesechen trud na malkata Lola, kojato, vypreki dosta izdutija si veche korem, pozhertvovatelno balansira vyrhu dva stola, postaveni edin vyrhu drug, za da spusne ot sredata na tavana kalderovska skulptura ot ocveteni kartoncheta vyrhu konstrukcija ot spici na star chadyr; vypreki vsichko tova, nie dvamata sme natikani v uzhasnoto ednoobrazie na onazi detska prikazka za Henzel i Gretel pod unizitelnata vlast na starata veshtica. Vse poveche se ubezhdavame, che razumyt, chuvstvitelnostta, sklonnostta kym chetene na knigi, dobrotata... ne struvat nishto i njamat nikakyv smisyl; sjakash gradyt ni e zavladjan ot njakakvo guljajdzhijsko varvarsko pleme, mnogo po-silno i zhiznesposobno ot nas, koito sme razmeknali voljata si s pregolemi dozi filmi, kartini i bukvi – dekadenti oshte ot mladi, padnahme pod tjanoto robstvo, ot koeto njama izbavlenie. Za koj li pyt obsyzhdame idvaneto na nasheto bebe na tozi svjat: trjabva li da mu pozvolim, da dojde tuk, na тази planeta, v тази strana, v tozi grad, v kojto ne pritezhdavame nishto, dori i naj-bednoto stajche, za koeto da kazhem, che e nashe!

Zabeljazal sym, che nikoj ne mrazi taka iskreno decata, kako belgradskite naemodateli i che sigurno nito edin vestnik

po sveta ne otpechatva tolkova objavi protiv decata, kaktó nashite. Trudno e, imenno, da se nameri i naj-malkata objava, v kojato da se predlaga mjasto, bekjarska staichka ili apartament, bez da zavyrshva s dumite: "*njamame pred vid deca*", "*deca izkljucheno*", "*dava se samo na brachna dvojka bez deca*", "*nikakvi malki deca*", "*deca nezhelatelni*"... Otkyde tolkova neprikrita iskrena netyrpimost kym decata? Mozhe bi zaradi mebelite? Predpolaga se, che shte izdraskat pokyshtninata, shte nasharjat stenite... Zaradi tishinata li? Malkite deca chesto plachat! Ako bjah bydeshto bebe, kazvam na Lola, i ako mozheh da resha kyde da se rodja, Belgrad shteshe da byde poslednoto mjasto na sveta, kydeto shtjah da pozhelaja da me pusne shtyrkelyt! Tozi grad e pylen s iznudvachi, na koito nikoj nishto ne mozhe da napravi, no koito dori i ne prikriivat omrazata si kym decata. Tyj kato vyrshat tova otkrito veche desetiletija nared, vsichki veche sa sviknali s tehните objavi; nikoj ne otkriva nishto chudno v tjah i gi smjata za napylnó estestveni. Siguren sym, che v Danija naprimer, tezi chudovishta, pecheleshti ot chuzhdoto neshtastie i beda, postavjajki pri tova i takiva protivóestestveni zakoni, otdavna veche shtjaha da sa v ludnicata, kydeto im e mjastoto. Tuk izglezhda sym lud samo az, zashtoto samo na men mi e chudno tova!

- Hajde da se mahnem ottuk, molja te! Boja se... – hlipa Lola v rykava mi, no az sym paraliziran; ne moga da j pomogna. Kak i kyde da otidem, sled kato sme predplatili na hazjaite za polovin godina i sega sme pochti bez dinar? Te pyk razigravat svoite skandali samo i samo da napusnem predi sroka. V tozi sluchaj ne trjabva da ni vryshtat pari. Trjabva da zapazim nervi. Pri tova, navyn vali edyr mokyr snjag, kojto, shtom padne, se prevryshta v pihitiesta ledena kasha sys sivozhylt cvjat. Na dvojnija prozorec lipsva vynshnoto styklo. Slagame vmesto nego karton, kojto byrzo se navlazhnjava, ogyva se i pada.

Denja prekarvame glavno v krevata, zaviti do bradichkata s jurgan, ot kojto pada vylna. Pechkata palim sys stari vestnici i shtajgi ot juzhni plodove, koito sybiram po pazarite. Kupihme polovin ton vyglishta i za dve sedmici si vyzvyrnahme sigurnostta. Kogato svyrshi, predlozhih na Lola da se razdelim vremenno. Tja mozhe da se vyrne u doma si, kogato pozhelae. Dostatychno e samo da pozvyni na vratata. Az vse njakak si shte se opravja. Naviknal sym na dvizhenie v zhivota, umeja da "gostuvam" u prijateli, moga pak da se vyrna v studentskoto obshtezhitie da kvartiruvam nelegalno. Dokato bjah sam, nikoga ne mi e prechelo, che sym bekjarin. Moga da zhiveja s edin kufar, v kojto ima njakolko knigi, chetka za zybi, pulover i riza. Moga dori i bez vsichko tova! Moga da zhiveja s ryce v dzhobovete. No nasheto bebe trjabva da se rodi i nie sme otgovorni za nego. Tuk svyrshva gordostta ni. Shte se predadem na protivnika zaradi negovoto bydeshte. No samo za kratko. Samo vremenno, dokato ne izmislim neshto po-umno, dokato neshtata ne se opravjat. Ne moga poveche da gledam kak Lola se mychi. Priznavam, pobeden sym. Predavam se!

Dejstvitelno, тази зима достигнах самото дыно на поразението. По-дълбоко не можеше да се падне.

Ne poznavah dobre Lola; vmesto da zaplache zaradi skoroshnata razdjala, kojato ochakvah i bjah gotov da byrsha sylzite j s celuvki, tja preblednja ot gnjav.

– Ti mozhesh da otidesh, kydeto si iskash! – kaza mi tja. – Az ostavam! Te samo tova i chakat – da se vyrna i da priznaja, che sa bili pravi! Samo tova! Che cjal zhivot sa bili pravi! Ama njama da me gledat v tozi film!

Stana ot legloto i, zagyrnata s odejalo kato Zhana d'Ark, se izpravi visoko nad mene v polumraka na stajata, a ochite j svjatkaha s div bljasyk, sled tova s trjasyk otvori vratata, izticha v koridora, nahylta kato furija v kuhnjata, kydeto hazjainyt i

hazjajkata v momenta razigravaha svojata drama za mladite, i kresna taka silno, che dvamata kletnici prosto se vkameniha ot strah.

– Stiiiiiiiiigaaaaa! – izvika tja. – Veche s dni slusha vashite drynkanici i samo se pitam, koga naj-setne shte prestanete! Ostavam tuk do proletta, a predi da si izljaza, shte zakolja sys zybi njakogo ot vas dvamata, dokato spite, i shte vi zapalja kyshtata! Da znaete!

- Tja e... tja e... luda! – izmynka hazjainyt, povjarval v zaplahata j.

Ottogava ni ostaviha na mira.